

Interchess nie je šachová škola, ale československý výchovný program

Obyčajne nepíšem o úspechoch zverencov. Kto sa o mládežnícky šach zaujíma, vidí ich vo výsledkovej listine. Nechcem však ignorovať podnety kolegov a priaznivcov, preto teraz napíšem. Spomeniem iba niektoré, najmä také, ktoré z výsledkovej listiny nevyčítate.

Sedemročný Dominic priletel bez rodičov na majstrovstvá SR z ostrova Maurícius do Viedne s prestupom v Dubaji. Sedemročný Peťko cestoval prvý raz bez rodiny s trénermi a prežil majstrovstvá v dobrej pohode. Deväťročný Peťko sa premenil z „blickára“ v prvých kolách na mysliaceho hráča v posledných kolách. Jedenásťročný Jakub dokázal, že je šampión, súperov pochybujúcich o jeho forme presvedčil presvedčivo. Dvanásťročný David presvedčil sám seba, že ELO súpera je iba číslo a porážal „neporaziteľných“. Sedemročná Hanička plakala iba raz. Šesťročný Janík „nedopatrením“ siahla na medailu, no musí skúsiť až o rok. Päťročný Matúš len nedávno o sebe prehlásil, že je obyčajný priemerný chalan a v šachu výsledky nedosiahne. Za posledné tri mesiace pridal k ratingu vyše 500 bodov a na M SR to ešte vylepšil. Šesťročný Igor vyhral s náskokom najsilnejšie obsadenú kategóriu, hral so všetkými favoritmi, no neprehral ani jednu partiu. Ak som na niekoho zabudol, nech mi to prepáči.

Aha, zabudol som na medailistov. Poslucháči a absolventi programu Interchess získali na M SR mládeže 2016 viac ako polovicu všetkých medailí. Fotografie na stupňoch víťazov sú iba vítaný vedľajší produkt našej práce. Hlavným produktom sú schopnosti a zručnosti nadobudnuté poslucháčmi nášho programu.

Prešlo už neuveriteľných pätnásť rokov od prvej návštevy slovenských trénerov u Sergeja Berezjuka vo Frýdku – Místku. Svoje deti vtedy priviedli Miroslav Roháček, Peter Paleček, Tomáš Chabada a ďalší. Spolupráca trvá dodnes, rady trénerov sa rozšírili, pribudli nám aj vedomosti a zručnosti. Strediská máme od Malaciek po Bardejov. Prínos nášho „športového“ programu patrí viac do oblasti mimoškolského vzdelávania a výchovy mimoriadne nadaných detí. Postupom na vyšší „level“ bude zapojenie štátu do spolufinancovania nášho programu. Doteraz táto ťarcha leží plne na pleciach rodičov. Asi rozumejú tomu, čo s ich deťmi robíme.

Rudolf Diviak